

Tranan och Vårfrudagen.

1764

Fästning till min berättelse kan jag ju
tala om, när Tranedagen eller Vårfrudagsaftonen firas
i mitt hem som heter Hassleholms och ligger i Ryssby socke.
Denna dag firas den 7 mars.

På den dagen mår Tranen shall komma, måste os
göra allting riktigt pyntat och fint, och koka mycket goda
risgrynsgröt med många och skora russin i, samt åta fort
och gå och lägga sig med dessamma för annars kommer tran
och gör i sängen för en. Hon kommer då vanligen gen
skräckens hov man, och dom säger att när hon ko
mer så skriker hon alltid: "Tri tri i spison!" Det
upprepar hon henne gånger. Innan hon förs flyga ut
spison så märk hon nog se efter om alla har kommit in
sängen. Har dom ej det så flyger hon till de bruna sän
arna och utvar den nys omslalade verksamheten. Jag
minns särskilt sen jag var liten hur dom skrämdé mig, j
Tranan liksom det hade varit en farförlig fågel. De sa till
"Om du inte går och lägger dig innan skymningen intar
så har du Tranen i din säng när du kommer dit." Jag
blev ju närligvis så nöjd när dom sa det, så jag
skräckde mej allt åt så mycke gröt jag orkade och knus
ändå likt mer, och gungade i sängen så fort jag kunde...
hur det var ändå så var jag nog nog inte där innan skymning
intill och den fulla Tranen hade varit där. När jag då
kom dit och skulle lägga mig så tyckte jag att den

var precis sva synålar som sulte med sudden upp, och jag gick
upps och skrek som om jag varit lite lustig av mej, men den
sist fästade jag mod och gick in och undersökte min säng var
det hunde vara för stickely. och till både min och andras
sva förvåning hörde jag då en stor enrisgren som låg där o
resten borst. När mina syskon fick se detta, så sa de, att de
var nog bäst de kände efter i sina sängar, och då hade tio
man varit även där och lagt dit enris, men hon hade skrä
dem varsitt vedkä och så, för hon drodde nog, allt dom
och då var det nog bäst, att hon bar in lite red åt dom
sädom fick elda en brasu med "Iri frå" som hon alltid
her när hon kommer genom skorstenen. En annan idé
som vi har för oss på "lunedagen" här inom våra vete
är denne, att vi bruka hänga ut våra skumpor och ha
i någon liten buske, för att hanan shall komma men
något gott därför. Jag var minnasann inte bland de
sista som hängde ut skumporna. Då brukade vi få å
både målade och omålade, kerunglor, pengar, karameller,
äpplen, apelsiner och mycket annat smått och gott. Nu
sist var det en liten förtig gosse som de hade talat om fö
att hanan skulle komma, så han valde ju brungen för
att sätta ut sin mössa sade de till honom. Han lydde i
mårturligvis deras befälning och satt ut sin lilla m
sa i en icke långt från stugan växande cyprinhäck, och seng
han in och stängde dörren och sade till den allde skulle si
spjället i skorstenen så allt intet hanan skulle få komma ur
i någon säng, utan gå direkt i hans mössa. Sedan åst han nu
gröt med rus sini och gick och lade sig och sänkte på god han
skulle finna i mössan på morgon när han vaknade. Men inn
han hade minnat sade han att han hörde hanan skrika. På
morgon när han sedan vaknade, så hade han fått både peng
och gollek utav hanan. Först har jag varit med om att va
diana, det var riktigt intressant när min systera och jag fo

buskarna och snökade efter mossorna och skumpanna där
vi hunde nedlägga våra trånsaker. Betydelsen med handage
och dess pålitningar är allt hos de barn, som ännu ej fört
rad, det är för barnen som skänker alla möjliga oroligheter
vächa liv och intresse samt efterlängtande och glädje eftre
Tranedagen eller Vårfrudagsaffonen.

"O, må alla små
riklig glädje få.
Utan Tranen och alla hemmes sing
det önskas jag dem sū innerligt."

L, skrivande hand:

Egid Jonsson

Hessleholz

Pockney